

ԿՐՈՆԱԿԱՆ

«ԿԱՄԻՊ ՈՂՋ ԼԻՆԵԼ»

Այս էր հարցումը դոր ուղղեց մեր Տէրը Պրօպատիկէի աւագանին մօտ 38 տարիներէ ի վեր պոռկող անդամալուծին, և, բնականաբար, ստացաւ դրական պատասխան:

Ըստ քրիստոնէական կրօնի քարոզութեանց, մեր մարմնական հիւանդութիւններէն բուժուելու համար, Քրիստոսի հրաշագործ զօրութեան հափ կարելու է նաեւ մեր հոգեկան, իմացական և զգացական գոյովիճակը: Այսինքն՝ մեր անձնական հաւատքին զօրութիւնը, մեր լաւատեսութիւնը և բժշկութիւն գտնելու մեր կամքն ու փափաքը:

Նոյնանման քարոզութիւն և խրատ կը փամբեն նաեւ աշխարհական բժիշկներ և հոգեւորականներ: Յոռետեսութիւնը, յուսահատութիւնը, հաւատոյ և եռանդի պակասը հիւանդութեանց բարդացում կը նշանակէ, բժշկութեան յապաղում կը պատճառէ և չուտափոյթ մահուան դուռ կը բանայ: Ամէն չար պատահմունք և ամէն դժբախտութիւն կեանքի վերջակէտ ըսել չէ: Ամէն ցաւ և ամէն ախտ մահուան չ'առաջնորդեր: Շատ մը մահացու կարծուած հիւանդութիւններ կան, որոնք թէ՛ աստուածային օթանդակութեամբ և թէ՛ բնութեան օրէնքներով կը բժշկուին: Կարեւորը սա է թէ մեր մէջը չմտռի վերանորոգման և բժշկութեան կրակն ու կամքը:

Շատեր կը տառապին հիւանդանոցանախտերով և ունակութիւններով: Շատ է թիւը անոնց, որոնք ոգեկից ըմպելիներ

բու և կամ ապօրէն դեղօրէից (drugs) սարուկը դուրձած են: Բազմացած են գինեմոլներն ու խաղամոլները: Ամէնքս ալ դրեթէ կը տառապինք անիմաստ վախերով: Ահա այսպիսիներուն համար է, որ մեր իբրեւ բնաբան ընտրած Քրիստոսի վերոյիշեալ խօսք-հարցումը կը ստանայ բացառիկ արժէք ու կարեւորութիւն:

Հիւանդաց և ախտացեալ օգնութեան փութացող դրքերուն թիւը անհամար է: Ամերիկեան ամէն քաղաքի և թաղի մէջ զանազան և զարմանազան խմբակցութիւններ կան, որոնք ամէն ժամ պատրաստ են օգնութիւն ընձեռելու բոլոր անոնց, որոնք չեն վարանիր դրական պատասխան մը տալու Տիրոջ վերոյիշեալ հարցումին:

Էական պայման է ուրեմն որ ախտաւոր անձը նախ ընդունի թէ ինք հիւանդ է և բժշկութիւն կը բաղձայ: Այս սկզբունքին յար և նման է նաեւ օթանդակ հանդիսացող կազմակերպութեանց ծրագիրն ու կանոնագիրը: Քանզի բազում է թիւը այն ախտաւորներուն, որոնք կը մերժեն ընդունիլ որ իրենք հիւանդ են և բժշկութեան ու օգնութեան կը կարօտին:

Ինչպէս այլ Եկեղեցիներ, մերը ևս ունի Խոտովանութեան և Ապաշխարութեան Խորհուրդը: Մեղաւորին առաջին պարտականութիւնն է լրիւ խոտովանութիւնը իր մեղքերուն: Եւ Աստուած մեղներելու պատրաստ է միշտ, որովհետեւ Ան ոչ թէ մեղաւորին մահը՝ այլ չար ճանապարհէն դարձը և ապրիլը կը կամենայ (Եզեկ. ԺԸ. 23):

Քրիստոս ամէն օր մեզի կը հարցնէ. «Կամի՞ս ողջ լինիլ: Ի՞նչ լաւ պիտի ըլլար եթէ բոլորս ալ կարենայինք պատասխանել իրեն. «Այո, Տէր, կամի՞մ», և արժանանալ իր հրաշագործ բժշկութեան: Ամերիկա ԿԱՐԷՆ ՔԷՆԵ. ԿՏԱՆԵԱՆ

ԱՐԻՈՒԹԻՒՆ

Քրիստոսի Եկեղեցին «Եօթը Առաքի-
նութիւններ» կը դաւանի: Ասոնք բաժ-
նուած են երկուքի: Առաջին երեքը կը
կոչուին «Աստուածաբանական Առաքինու-
թիւններ» և են՝ Հաւատք, Յոյս և Սէր:
Վերջին չորսը կը կոչուին «Գլխաւոր կամ
բարոյական առաքինութիւններ» և են՝
Արիութիւն, Խոհմտութիւն, Ժուժկալու-
թիւն և Արդարութիւն:

Արիութիւնը «Գլխաւոր» կոչուած ա-
ռաքինութեանց առաջինն է: Անիկա աղ-
բիւրն է և դրդապատճառը բոլոր միւս
առաքինութեանց: Անով է որ միւս առա-
քինութիւնները կը ստանան իրենց իս-
կական իմաստն ու արժէքը: Եթէ բառա-
րանները բանանք, «Արիութեան» որպէս
հոմանիշ կրնանք գտնել *fairness* փիւնր,
զօրութիւնը և ամբողջութիւնը: Արի
ըսելով կը հասկնանք հօգը, հաստատակամ,
անընկճելի և տոկուն անձնաւորութիւն մը:
Արիասիրտ անհատը կարող է ամէն ժա-
մանակ և ամէն տեղ ցուցարներէլ սառն,
հանդարտ և անդորր մտավիճակ և հոգե-
վիճակ:

Արիութեան գլխաւոր պարտականու-
թիւնն է մարդոց մէջ եռացող ամէն կարգի
զօրաւոր յուզումներ, ունակութիւններ,
զգացումներ և երազներ սանձել և հան-
դարտեցնել: Արիութիւնը պէտք է կան-
չենք օգնութեան ամէն անգամ որ ահա-
ւոր և կործանարար զայրոյթը կը տիրէ
մեր մէջ: Երբ մարմնաւոր ցանկութիւն-
ներ կը բռնանան մեր վրայ ու կը զրգռեն
մեր ջիղերը, զգաստանալու համար մենք
պէտք ունինք Արիութեան առաքինու-

թեան: Երբ մտաւոր և հոգեկան սպաննիչ
անձկութիւններ զմեզ կը պարուրեն, մենք
պէտք ունինք այս աստուածային շնոր-
հին, ինքզինքնիս վերստին կեանքի կո-
չելու համար:

Արիասրտութեան կարիքը ունի մարդ
հանապազ, մանաւանդ երբ անձկութիւն-
ներ կը պարուրեն զինք և կեանքը իր
սե գոյները կը պարզէ մեր աչքին: Համ-
բերատարութեան և յարատեւութեան կա-
րողութիւնները Արիութեան հետ ձեռք
ընդ ձեռք կ'ընթանան:

Քրիստոնէական Եկեղեցւոյ մէջ Ա-
րիութեան առաքինութիւնը իր դադաթ-
նակէտին հասած եղաւ հաւատոյ համար
տեղի ունեցող հալածանքի ժամանակ:
Սուրբեր, նահատակներ, մարտիրոսներ
իրենց Արիութեամբն էր որ յաղթանակե-
ցին և հրեշտակաց կարգը դասուեցան:
Մենք Քաջն Վարդանէն մինչև Մեծ Ե-
ղեռնի բերաւոր զոհերը օժտած ենք Ա-
րիութեան դափնեպսակով:

Ճշմարիտ Արիութիւնը վախ չի ճանչ-
նար: Տկարափամ ու յեղշեղուկ նկարագրի
տէր անձեր ամենէն աւելի կը տառապին
Արիութեան առաքինութեան բացակայու-
թենէն: Արի և քաջ մարդոց հոգին սար-
սուռ և երկիւղ չի պատեր: Եւ սակայն,
խենթ և անվախ քաջութիւններ առաքի-
նութիւն չեն անպայման: Յանձնապաս-
տան, հպարտ ու ինքնահաւան մարդիկ
արիասիրտ ու առաքինի չեն սեպուի:

Արիութիւնը աստուածային շնորհ մըն
է: Արիասրտութեան մէջ ազնուականու-
թիւն մը կայ: Դիտնանք միշտ ունենայ
երկնապարգև այդ շնորհն ու զօրութիւնը:

ԿԱՐԷՆ ՔԷՆԹ. ԿՏԱՆԵԱՆ